

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie 2019

21. Så ta da mine hender Og før
 mig frem, inntil jeg salig ender I him-
 lens hjem. Jeg kan ei gå alene, Enn
 ei et fjed, Hvor du mig fører, ene Jeg
 følger med.

Selv om jeg ei fornemmer Din ster-
 ke hånd, Min salighet dog fremmer
 din gode Ånd, Så ta da mine hender
 Og før mig frem, Inntil jeg salig ender
 I himlens hjem.

22. Skriv dig, Jesus, på mitt hjerte,
 Du min konge og min Gud, At ei lyst,
 ei heller smerte Dig formår å slette
 ut! Denne innskrift på mig sett: Je-
 sus ut av Nasaret, Den korsfestede,
 min åre Og min salighet skal være.

23. Hvor deilig når tårnhøie bølgene
 går At alltid jeg trygt tør forlate mig
 på Den Gud i hvis omsorg fra barn
 jeg har stått, Jeg vet ikke noget som
 gjør mig så godt.

La verden kun tvile så meget den
 vil. Forsøke å nekte at solen er til, Jeg
 vet at den lyser og varmer for mig.
 Jeg vet hvem som hjalp mig, og salig
 er jeg.

24. Å at jeg kunde min Jesus prise,
 Som jeg av hjertet dog så gjerne vil,
 Fordi han vilde slik nåde vise Å hyde
 mig sig sitt himmerike til!

Jeg gikk i blinde, jeg lå i døden,
 Og mørkets fyrste holdt mig ganske
 fast. Da ropte jeg til min Gud i nø-
 den, Han frelste mig og mørkets len-
 ker brast.

Å hvilken lykke at dig tilhøre! Takk,
 takk at jeg fikk også være med! Din
 gode gjerning du selv fullføre, jeg
 står fri og frelst i evighet!

*

25. Du gamla, du fria, du fjällhöga
 nord, Du tysta, du glädjrika/na.
 Jag hälsar dig vänaste land up/ord,
 Din sol, din himmel, dina ängder
 gröna.

Du tronar på minnen från fornstora
 dar, Då ärat ditt namn flög över
 jorden. Jag vet, att du är, och du blir
 vad du var, Ja, jag vill leva, jag vill
 dö i Norden.

„Eders hjerte forfærdes ikke! Tro på Gud,
 og tro på mig.“ Johs. 14, 1.

SANGER

FOR NORSKE INTERNERTE

I SVERIGE

1. Lover Herren! Han er nær Når vi
 synger, når vi beder. Samles i hans navn
 vi her, Selv han midt iblandt oss tre-
 ver. Lover Herren, gamle, unge, Pris
 hans navn hver barnetunge!

Herre, vær oss evig nær! Vær oss nær
 når solen rinner, Og når sol og stjer-
 neskjær I den dype natt forsvinner! La
 din Ånd ei fra oss vike Til vi ser dig
 i ditt rike.

2. Å tro det er å slippe Sin egen her-
 lighet Og fly til nådens klippe, Til
 Jesu kjærlighet.

Å tro det er å bygge Sitt liv på
 Herrens ord Og søke fred og lykke
 Kun der hvor Jesus bor.

Å tro det er å takke, Guds vei er
 nådens vei. Går titt det opad bakke,
 Guds barnet klager ei.

3. Vår Gud han er så fast en borg
 Han er vårt skjold og verje, Han hjel-
 per oss av nød og sorg Og vet oss väl
 å berge. Vår gamle fiende hård Til
 strid imot oss står, Stor makt og arge
 list Han bruker mot oss visst, På jord
 hans like.

Det ord de skal vel lade stå Og utakk
 dertil have; Ti Gud han selv vil med
 oss gå. Alt med sin Ånd og gave. Og
 tok de enn vårt liv, Gods, åre, barn
 og viv, La fare hen, la gå! De kan ei
 få Guds rike vi beholder.

Jesus, det eneste, Helligste, reneste,
 Navn som på menneskeleber er sagt!

Fylde av herlighet, Fylde av kjærlighet,
 Fylde av nåde og sannhet og makt!

Motganger møter mig — Aldri du
 stöter mig Bort fra din hellige, mek-
 tige favn. Mennesker glemmer mig, Her-
 re, du glemmer mig Fast ved ditt hjer-
 te og nevner mitt navn.

Herre, du høre mig, Herre, du føre
 mig Hvordan og hvorhen det tjener
 mig best! Giv mig å bære mig Lær
 mig å føie mig Etter din vilje mens
 jeg er gjest.

Du er den eneste, Helligste, reneste,
 Giv mig ditt rene og hellige sinn!
 Frels mig av snarene, Fri mig av farer-
 ne, Ta mig til sist i din herlighet inn!

5. Närmere dig, min Gud, Närmere
 dig, Om det enn korset er Som löfter
 mig! Jeg heder inderlig: Å la det brin-
 ge mig Närmere Gud, til dig, Närm-
 ere dig!

Vandrer jeg viden om Til sol går
 ned. Må jeg en sten kun få Til lvi-
 lested, Jeg roper glad til dig, Herre så
 nåderik: Närmere Gud, til dig, Närm-
 ere dig!

La mig i drömme se Stigen der når
 Til himlens herlighet, Hvor tronen står!
 La engler vinke mig Hist fra ditt him-
 merik Närmere Gud, til dig, Närmere
 dig.

6. Leid, milde ljös, igenom skodde-
 eim, Leid du meg fram! En gjeng i
 myrke natt langt fra min heim, Leid
 du meg fram! För du min fot; eg

treng ei sjå min veg So langt og vidt
— eit steg er nok åt meg.

Du veit det vel, eg bad ei alltid so;
Leid du mig fram! Eg vilde velja sjölv
min veg, men no Leid du meg fram!
Eg vilde leva vilt, var stolt og strid
Og stor i mod — Og glöym den dår-
skaps tid.

Di makt, har signa meg, då veit eg
visst Du leider enn I myr og fjell og
heid, og so til sist Ein morgon renn,
Då til meg smiler engleåsyn blid, Som
eg har elska för, men mist ei tid.

7. Sorg, o kjäre Fader, du, Jeg vil ikke
sörge, Ikke med bekymret hu Om min
freitid spørge, Sorg du för mig all min
tid, Sorg för mig og mine, Gud, all-
megtig, nådig, blid, Sorg för alle dine!

Sorg för gods og hus og hjem, För mitt
navn og äre; Heller ikke korset glem,
Som jeg her må bäre! Sorg, o Gud,
för hvert et fjed Som jeg her skal tre-
de, Sorg at jeg herfra i fred färer til
din glede!

8. Kirken den er et gammelt hus,
Star om enn tärnene faller; Tärner full
mange sank i grus, Klokke enn kimer
og kaller. Kaller på gammel og på
ung, Mest dog på sjelen trett og tung,
Syk för den evige hvile.

Vi er Guds hus og kirke nu, Byg-
get av levende stener, Som under kors
med ärlig hu Troen og döpen forener.
Var vi på jord ei mer enn to, Bygde
dog vilde han og ho Hos oss med he-
le sin nåde.

Give da Gud, hvor vi skal bo, All-
tid när klokkene ringer, Folket må sam-
les i Jesu tro, Der hvor fra oven det
klinger: Verden vel ei, men i mig
ser, Alt hvad jeg sier, Se det skjer! Fred
väre med eder alle!

9. Deilig er jorden, Prektig er Guds
himmel, Skjön er sjelenes pilgrims-
gang! Gjennem de fagre Riker på jor-
den Gär vi til paradis med sang.

Tider skal komme, Tider skal hen-
rulle, Slekt skal følge slekters gang, Al-
dri forstummer Tonen fra himlen I
sjelens glade pilgrimssang.

Englene sang den Först för markens
hyrder; Skjönt fra sjel til sjel det löd:
Fred över jorden, Menneke, fryd dig!
Oss er en evig Frelser födt!

10. Et ungdomsliv er skjönt i
morgenröden När kun det leve, I
i Herrens frykt; Det knekkes ei av
stormvär eller döden, När det på klip-
pen Jesus Krist er bygt.

Ditt hjerteliv må fremför alt beva-
res; Din barnetro, ditt häp, din kär-
lighet. För alt engang der skal jo regn-
skap svares, När dagens strid er slutt
og sol går ned.

11. Jeg så ham som barn med det
solrike öie I regnbuens glans på de
hjemlige höie; Han kysset mitt kinn,
og vi lekte med stjerne, Mens korset
stod skjult mellem löv i det fjærne.

Jeg så ham som yngling i livskraft-
ens morgen, Da änden flöt höit imot
herlighetsborgen; Han vinket min sjel,
og jeg glemt det lave, Hans ild kas-
tet glans på forkrenkelsens grave.

Jeg så ham som mann i den mod-
nere sommer, Da synderen skal för
den hellige dommer, Da hjertet slo
tungt og min isse var senket, Og is-
tanken strengt hadde livsmotet raket.

Först da fikk jeg kjenne hans salige
nåde, Först da löstes korsets, förargel-
sens gäde, Först da lärte hjertet ä fav-
ne den byrde Som han har mig rakt,
den förbarmende hyrde.

Först da har jeg sagt ham fö, För
jeg ei visste, At han er den förste og
bliver den siste, Först da har jeg sagt
at med ham vil jeg följe I liv og på
dödens den rullende bölge.

Först da har jeg sagt at til ham vil
jeg ile, Som gredende barn ved hans
bryst söke hvile; Hos ham vil jeg mig
og min usselhet skjule, Kun da fries
jeg ut av fortapelsens hule.

Og engang jeg ser ham när lyset
nedbrenner, Da rekke jeg mot ham
de segnende hender; När hjertet står
stille og öiet vil briste, Da hilser jeg
ham med et smil, med det siste.

12. Ungdommens Frelser, hör oss när
vi beder: Let efter dem som enn selv
ei leter! Dövet av verdens lyst og larm
og pine, Er de dog dine!

Og när du hörer sjelens sukk det
s Ser, hvor de lenges uten rett ä
v. Lär du dem da på bönenes vin-
ger stige Op til ditt rike!

Vis dem dig selv, så unge öine strä-
ler! Gi dem din kraft, som bärer og
som täler! Salv dem med Änd, at de
må seier have Over det lave!

13. Kjærlichkeit fra Gud Springer like
ut Som en kilde klar og ren. I dens
stille bunn, I dens dype grunn Gjem-
mes livets edelsten.

Kjærlichkeit fra Gud Er det store bud
Er det eneste jeg vet. Bli i kjærlichkeit,
Og du har Guds fred Ti Gud selv er
er kjærlichkeit!

14. Gud signe Norigs land, Kvar
heim, kvar dal og strand, Kvar lund
og lid! Han lat det aldri döy, Han
verje bygd og öy, Han verje mann og
möy Til ävleg tid!

Det er vår elsk på jord, Det er vårt
beste ord, Vår trivd og trygd, Stör-
frägdarmenn dei var Som fram til oss
det har; Det er vår ättargärd Til fri-
dom bygd.

Men landet dei hev rudt, Det vil me
verja trutt Til siste stund. Vår elsk og
e äkt, Vårt liv og all vår makt
Gäld vera Norigs vakt Til siste stund.

15. Gud signe vårt dyre fedreland
Og lat det som hagen blöma! Lat ly-
sa din fred frå fjell til strand Og vet-
ter för värsol röma! Lat folket som
bröder saman, bu, Som kristne det
kann seg söma!

So blömda vårt land i ljös og fred
Det grödde så grönt i lider. Men at-
ter seig natt på landet ned Med träl-
dom og tunge tider. Og folket det
sukka etter ljös, Og du lyste op um
sider.

16. No livnar det i lundar, No lauv-
ast det i lid, Den heile skapning stund-
dar No fram til sumars tid.

Det er vel fagre stunder När våren
kjem her nord Og atter som eit under
Nytt liv av daude gror.

Du vår med ljöse dagar, Med leng-
ting, liv og song! Du spär at Gud oss
lagar ein betre vår eingong.

Då me med vigsla tunga, Med kär-
leik heil og klär, Alt utan brest og
sprunga, Skal lova Herren vår.

17. Tenk när engang den täke er
forsvunnet Som her sig senke över
livet ned! När dagen evig klar er hist op-
runnet, Og lys omsträler hvert av mi-
ne fjed!

Tenk när engang er löst hver jor-
disk gäde, Besvaret hvert "hvorfor"
jeg grunnet på, Men kunde ei med all
min grublen räde; Tenk när jeg Her-
rens vei skal klart forstå!

Tenk när engang jeg uten synd skal
leve, Hver tanke ren, hver gjærning
uten bröst, När aldri jeg behöver mer
ä beve För muligheten av en syndig
lyst!

18. Den store hvite flokk, vi se Som
tusen berge full av sne Med skog om-
kring Av palmesving, För tronen hvo
er de? Det er den helteskare som Av
hin den store trengsel kom Og har
sig todd I Lammets blod Til himlens
helligdom. Der holder de nu kirke-
gang Med uophörlig jubelklang I höie
kor, Hvor Gud han bor Blandt alle
englers sang.

19. Ä tenk när engang samles skal
De frelstes menighet Av alle folke-
slekters täll :: I himlens herlighet ::

O Gud, hvor er din näde stor! Oss
alle til dig drag, At vi må stå blandt
frelstes kor :: På denne höitidsdag! ::

20. Jesus styr du mine tanker, Jesus
la mig leve så At hvor jeg i verden
vanker, Et Guds barn jeg väre må!
At hver stund jeg ände drager Gud
til äre, mig til gavn, Og så dö när
ham behager, I det söte Jesu navn!